

ИЗТОКЪ

„ИЗТОКЪ“
служи
на редния градъ
и българската
култура

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Победа на правото

Решението на Министерския съветъ да се върне на Сливенъ отнетия му съ последната сдебна реформа съдъ, означава за насъ една ценна победа на правото. То означава още: актъ на една разумна и добре разбрана държавна политика, която цели не разсипването на градове, центрове на култура, на доказано родолюбие, изпаднали днесъ временно въ стопанска изнемога, а тъкмо на противъ — подпомагане съ всички срѣдства тия градове притежаващи естествени условия за стопански подемя, да стѣпятъ здраво и заематъ ролята и мѣстото, което имъ се пада.

Да оставишъ да се разсипватъ и загиватъ подъ ударитѣ на една криворазбрана административна политика доскоро цвѣтущи градове, а да въздигашъ изкуствено довчераши села и паланки въ градове — **ТОВА ВЪ НИКОЙ СЛУЧАЙ НЕ Е ДЪРЖАВНА ПОЛИТИКА.**

То може да бѣде капризъ, настроение, случайностъ...

Възвръщането отнетия съдъ на Сливена днесъ повдига високо авторитета на държавната властъ, укрепва въ съзнанието на гражданитѣ вѣрата въ правото и справедливостта, га-

рантира за града и околията едно наистина ефикасно, достъпно и ефтино правораздаване.

Възвръщането съдъ на Сливена — бѣше въпросъ и на честъ и достойнство за неговитѣ граждани — днесъ въ тая насока тѣ сж удовлетворени. Косвено въ значителна степенъ то подпомага и за икономическия подемя на Сливенъ.

Неразривно свързанъ съ съдъ остава обаче откритъ въпросъ за разширение неестествено малката сливенска околия. Тоя въпросъ днесъ не търпи никакво отлагане.

Общо въ борбата за извоюване възвръщането на съдъ, сливенци вложиха много усилия и показаха много ценни качества на граждани: — стоворчивостъ, единомислие, единодействие. И победиха.

Се съ същата вѣра въ победата на правото и справедливостта, се съ съжитѣ качества и граждански добродетели, сливенци ще трѣбва да продължатъ за да отвоюватъ за Сливена онова мѣсто, което той трѣбва да заеме по силата на естествени условия, предимства, качества и по насокитѣ на една разумна държавна политика.

Г. Ноевъ.

ЕДИНЕНИЕ

Преживяваме дни на държавно преустройство. За историка, може би, ще стане чудно, че следъ полувековенъ самостоятеленъ политически животъ става нужда отъ основни държавни реформи. Не е тукъ мѣстото, пъкъ и минаха времената да се прави политика, за да се разиска въпроса — защо се наложи всичко това. Нека да изоставимъ лука да политиканствуваме, за да можемъ, по искрено и обективно, да напипваме пулса на общественитѣ нужди, а заедно съ това — да вървимъ къмъ положително творчество и възходъ. Повече единение, търпимостъ и дисциплина трѣбва да бѣдатъ елементи на обществения ни животъ, залогъ за възходъ и материаленъ просперитетъ. Индивидуализмътъ, духътъ на отрицанието и разложението не е за бедната ни общественостъ. Толерантностъ, щадене и търпение трѣбва да бѣдатъ ръководно начало за всички граждани и общественици. Но да не бѣда криво разбранъ, не искаме тукъ да апологетствуваме за инертностъ на миналото, за която обществената и реформаторска дейностъ се състоеше само въ формитѣ — повече закончета, много правилници, окръжници, надписи и предписания безъ съдържание, още по-малко безъ обективна възможностъ за приложение, а обществено-единение и мощъ — въ пехливанскитѣ нагони за силна партия съ много регистрирани членове, но безъ идейна връзка и

обществено съзнание за дългъ. Безпорно, че се налага преценка на ценноститѣ, това е обществена необходимостъ. Никой не трѣбва да фразира, а още по-малко обществено да се оправдава и налага съ заслуги къмъ миналото, за да оправдае настоящето си бездействие, или порочностъ. Времената за сантименталности минаха, живота тече безпирно и, задъ безгрижната романтичностъ на миналото, дойде времето на материалната организираностъ. Единението трѣбва да озарява пътя на всички, самокритиката и мълчаливото творчество да въодушевяватъ и ръководятъ всѣки общественикъ, а апостолството — всѣки служащъ, колкото и дребенъ да е той, въ механизма на държавната машина. И това единение не трѣбва да бѣде механически сборъ, временна смѣтка на обществени предприятия за управление, или карьеристични интереси на бюрократъ. Това единение трѣбва да почива на съзнателната дисциплинираностъ, обществено възпитание, чувство на отговорностъ и апостолско служене. Единение духовно и взаимодействие се налага, особено днесъ, между управляющи и управляеми, между физически работници и интелектуалци, между града и селото. Нека да оставимъ неприязнитѣ, фронтоветѣ и политическитѣ спекулации на миналото, ние изстрадаме достатъчно много, нека си подадемъ искрено и честно ръка за работа. Идеино единение и вѣра въ бѣдащето на българския националенъ гений трѣбва да окриля всѣки българинъ. Това е обществена необходимостъ и повеля на тѣзи, които безкористно и съ самопожертвование носиха скрижалитѣ на възраждането, на тѣзи, които съ кръвта си презъ войнитѣ чертаха границитѣ на Отечеството и на тѣзи, които ще дойдатъ утре — следъ насъ. Ст. Генчевъ

Бележити сливенци.

Таню Стойковъ.

ТАНЮ ВОЙВОДА

роденъ въ Сливенъ презъ 1846 г. Най-довѣрния човѣкъ и помощникъ на Левски за Сливенския революционенъ окръгъ. Въ следующия брой ще дадемъ статия за Таню Войвода.

ГИМНАЗИЯТА ЗАСТРАШЕНА

Надъ Сливенъ виси още една опасностъ — застрашено е бѣдещето на гимназията. Поради откриването на гимназия въ Ямболъ, ученицитѣ отъ Сливенската гимназия сж намалѣли доста много. Крайно несправедливо е станало разпредѣленето на районитѣ въ областта. Така напр. района на Бургаската гимназия е отъ 200,000 души, на Ямболската — отъ 180,000, а на Сливенската — отъ 90,000.

Сливенската гимназия е най-старата въ областта и образцово наредена. Тя не заслужава такава съдба. Гражданството трѣбва да прояви по-голямъ интересъ къмъ своя просвѣтенъ институтъ до като не е късно.

Фабрицитѣ запѣватъ

Г. Министъръ Мошановъ заяви, че ще смѣта мисията си въ Сливенъ за пропаднала, ако покрай другитѣ мѣрки, които ще се взематъ за намаляване на безработицата, не успѣе да намѣри начина за пускане въ движение машинитѣ на спрѣнитѣ текстилни фабрики.

Следъ конференцията съ индустриалцитѣ, следъ взетитѣ отъ правителството мѣрки, за най-голяма наша радостъ, начинътъ е билъ намѣренъ. Скоро ще поднови работата, една отъ най-големитѣ фабрики въ града — фабриката на Бр. Маринкови, където ще се осигури хлѣба на повече отъ 200 семейства. По тоя поводъ между работницитѣ е настѣпило голямо оживление и вчерашния день е миналъ въ веселие.

ние и вѣра въ бѣдащето на българския националенъ гений трѣбва да окриля всѣки българинъ. Това е обществена необходимостъ и повеля на тѣзи, които безкористно и съ самопожертвование носиха скрижалитѣ на възраждането, на тѣзи, които съ кръвта си презъ войнитѣ чертаха границитѣ на Отечеството и на тѣзи, които ще дойдатъ утре — следъ насъ. Ст. Генчевъ

Последствията

Въ всички страни, дето не се възбиха енергични мѣрки срещу кризата, бюджетнитѣ постѣпления намаляватъ стремглаво. Предъ видъ на това налага се да се изправимъ предъ истината лице срещу лице. Ако не се взематъ нуждитѣ мѣрки, то положението ще се влошава, когато народътъ очаква напразно подобрене. Тази грозяща опасностъ повелява незабавно намаление на общественитѣ разходи. Намалението на бюджетитѣ се налага неотложно, ако искаме да отклонимъ нападението на злото и да избегнемъ страшната економическа катастрофа: Спасението е въ тази мѣрка, защото тя отговаря напълно на економическото поражение на нацията, която надминава предѣлитѣ на възможната героична съпротива.

Управлението на всѣка нация би трѣбвало да не пренебрегва класичната истина: данѣцитѣ ще престанатъ да постѣпятъ, когато страната издѣхва отъ данѣци.

Подъ влиянието на економическата криза дребни и едри стопански дейци спиратъ бавно, но сигурно, тѣхната дейностъ и осъмватъ незабелязано къмъ нечувана беднотия, която не сж очаквали никога, живѣйки съ щастливото минало. Обаче, загинването на всѣки стопански

деятели е изчезване на една жизнена сила отъ народн. творчество. Това обстоятелство ни налага да се опомнимъ. Историата, разумътъ, нужитѣ, наблюдението и Montesquieu ни посочватъ единствения спсѣтеленъ пѣтъ: чувствително намаление на тяжеститѣ, които задушаватъ производството и размѣната. Най-поразителнитѣ тяжести сж данѣцитѣ и безкрайната верига облози подъ формата на фондове и общински такси, които изяждатъ еснафитѣ, както гжсеницитѣ и скакалицитѣ унищожаватъ листата на разстенията.

Днесъ всички стопански дейци и добри данѣкоплатци сж въ недоумение, като виждатъ противоречието между действителността и размѣритѣ на обложитѣ.

Министърътъ на финанситѣ на Велика Британия заяви въ парламента, че Англия се спаси отъ катастрофа, не съ падането лирата стерлингъ, но като се вземаха подъ внимание тѣзи елементарни истини, които лежатъ въ основата на финансовото изтощение на нацията. Историата ни учи, че финансови мѣжнотии отъ днешното естество сж предшествували изчезването на старо грѣцката и римска цивилизации.

проф. Д. Ст. Табаковъ

Тържествата за освещаване паметника на Хадни Димитъръ

Градътъ усилено се приготвя за предстоящитѣ тържества по освещаването паметника на х. Димитъръ.

Довършването на нѣкои работи около паметника върви бърже. Бюстовецѣ ще бѣдатъ поставени къмъ 15 септември, тогава ще бѣдатъ довършени вратитѣ и надписитѣ.

Тържествата ще траятъ ТРИ ДНИ — на 2, 3 и 4 октомври. Активно участие ще вземе и армията, чийто боенъ празникъ е тогава, слѣтъ съ голѣмия народенъ празникъ — Възшествието на престола на Н. В. Царя.

На тържествата е поканенъ Негово Величество за да открие паметника. Канени сж и всички министри, висши сановници, Председателя на Св. Синодъ и много видни дейци и общественици.

Българскиятъ народъ сжщо ще се покани, като му е ходатайствано пѣтуване съ 75% намаление.

Всички сливенци прѣснати

изъ разнитѣ градове на Царството се канятъ съ специаленъ позивъ.

Позивътъ къмъ гражданитѣ се разпелъ вече. Остава да се види гржданството, какъ ще прояви своето гостоприемство. Всѣка къща ще трѣбва да е готова да приема гости отде то и да идатъ тѣ.

Комитета апелира за стегнатостъ и усилена дейностъ на всички членове отъ разнитѣ комитети. Всѣка комисиия да се събира и работи.

Комитетътъ заседава всѣка вечеръ въ общината въ 6 1/2 ч. вечерътъ. Представителитѣ на комитетитѣ трѣбва да се явяватъ на докладъ за извършеното презъ деня.

Програмата е окончателно установена и скоро ще бѣде разпрѣсната и разпелена.

Граждани, гответе се за голѣмитѣ и хубави тържества въ честъ на х. Димитра.

Отъ комитета.

Последно предупреждение

Все още има наши читатели, които не сж изплатили абонамента си. Редакцията ги кани да се издължатъ. На неиздължилитѣ се абонатитѣ да се и пратятъ юбилейнитѣ броеве за х. Димитъръ, а презъ настѣпващата 100-годишнина, вестника ще имъ бѣде спрянъ.

Абонаментътъ се изплаща на всѣки членъ отъ редакционния комитетъ, на инкасаторитѣ: Балудовъ и Капровъ и въ печатница „Балканъ“.

Благоустрояването на Сливен

(Продължение от бр 46)

Не трябва да се бърза с откриването на нови улици, защото неминуемо ще се наложи изправянето на многото несъобразности в сегашния план. Съставен от некомпетентно лице, градоустройственият план на Сливен няма да допринесе нищо за украсяването на града, дори ако някога се реализира 100%. От друга страна, реализирането на плана, в сегашния му вид, ще донесе следните загуби за общината и гражданството:

1. Много съседни дворове са поставени в положение малкият двор да има по-голям лице от големия. Често големият двор има, откъм улицата, лице, колкото за една врата, а дълбока вътрешност, която завива и задъхващата се съседна, с по-малък двор, но с по-голяма лицева страна. При това положение, оценките на дворовете ще бъдат несъобразни с квадратурата на жилищите, затова по-малките дворове, с по-големият двор, ще бъдат оценени по-високо и стопанина му ще плаща по-голям данък. Едно изравняване лицата, на съседните дворове, съобразно с квадратурата им, ще повдигне цената и на по-големия имот, а оттам — ще донесе и нови справедливи доходи за общината.

2. Ще се съборят много сгради, което събаряне, от една страна, поставя в невъзможност победните граждани да си построят свой дом, а от друга страна — обременява общината с плащането на стотици хиляди лева годишно, за обезщетение на стопаните.

Тия несъобразности могат и трябва да се избягнат. На читателите е известно, колко сериозно се отнесе Софийската община към въпроса за коригиране плана на столицата, изработен от специалисти при това, а не от дилетанти, какъвто е нашия случай. Софийската община покани и ангажира прочутия урбанист проф. Мусман да направи измъненията в градоустройствения план. Г. проф. Мусман, до колкото ми е известно, има за помощници български ин-

женери — урбанисти. Голъма заслуга ще има общинската ни управа, ако покани, и ангажира, на свой ред, поне един от помощниците на проф. Мусман да прегледа и даде мнение за измъненията които, най-безболезнено, биха се направили в нашия план. Няколко хиляди лева, които ще се похарчат, ще бъдат стократно възнаградени от гледна точка на благоустройството и икономията.

Благоустройственият проблем, в една статия, макар и с няколко продължения, не могат да се обхванат. Нито с една книга, нито с стотици книги, защото: благоустройственият проблеми са с проблеми на деня. Всъщност идва с своите нужди. Сместелът и предназначението на обществената служба е да задоволява нуждите на деня и да предвижда нуждите на бъдещето, като подготвя средствата за задоволяването на тия бъдещи нужди. Ние, обаче сме изпуснали влака. Много нужди, които миналото повелително е изтъквало и задоволяването на които е било жизнена необходимост за града, все още чакат да бъдат запълнени. Това е лош признак. От една страна — то говори за управници с ориенталска подвижност, липса на усет към хубавото, липса на чувство за отговорност, а от друга — то говори за прекалената, за неоправданата търпимост на божия будното гражданство.

Петър Димитров

И на Добри Чинтулов паметник в Бургас

След бюста на х. Димитър за приморската градина, Сливенската културна дружба в Бургас е решила да постави пак там бюста на друг един голем сливенец — родоначалника на българската поезия — поета Д. Чинтулов. Доволна от първата работа на г. В. Вичев, дружба е възложила изработването и на втория бюст нему. Инициативата и жеста на живущите в Бургас сливенци могат да бъдат само възхищение и адмирация.

Стопанската изложба в Бургас

Впечатленията от същата са повече от добри. Макар и в малък размер, тя дава хубава картина на една част от стопанството в Бургаска област. Особен интерес представлява горско-стопанския отдел, сполучливо уреден под вещото ръководство на областния инспектор по гориг — г. инженер Загоров. Местото не ни позволява да се спрем подробно върху изложените предмети, таблици и диаграми и голъмото стопанско и обществено значение на въпросите, които те представляват и засягат. В основата на големия горски въпрос стоят следните числа: В 1878 г. горигът заемал 63% от пространството на страната; в 1912 г. — 37%, за да спадне главоломно и съкрушаващо на 29% през 1935 г. Въпросът, върху който трябва да се замисли всеки добър българин.

Българският общински лесничей, от Сливенска околия г. Златев, макар и в ограничен размер, но сполучливо е показал особеностите на своя горски район, с изложените предмети, с малкия модел на торлук (примитивно изработване на дървени вжглища) и раковият нарастък на един 80 годишен бук от Бяла-паланската общинска гора. Интересна е колекцията от рога на елен и сърна, от сливенските гори, а също така и препарираният блоголав орел, от съгражданина ни П. Иванов. Сливенските гори и ловът в балкана ни, може да се покажат още по-нагледно и интересно, ако не е липсвало желание на сливенската горска власт.

Добре са изложени горско дървесинните произведения от странжанските гори, чрез Странжанския районски грски кооперативен съюз. Сполучливо е и Ямболския модел на фазанерия, както и голъмото и разнообразно количество препарирани птици от П. Вълчанов, от Ямбол. Като добре замислено и оригинално начало горско-стопанската изложба заслужава похвала и пожелаваме да бъде устроена и показана и пред гражданите от другите части на областта.

А.

Районно съюзяване на кооперациите в Сливенска околия

След тежка, неравна борба и нашия град, най-после, придобива една нова организация, от грамадно значение за икономическото закрепване на града и околията му. Основа се Районен Съюз на кооперациите в Сливенска околия. Знае се, че кооперативното движение, като икономически проблем, придобива от ден на ден все по-голямо значение в живота на хората. Кооперацията даде доказателства, че именно тя е онази нова форма в икономиката на народа, която ще спаси света и след това неминуемо ще го завладее. Ще ограничи концентрацията на капиталите в ръцете на малцинството и ще се наложи по всички линии на стопанския и културен живот на човечеството. Милионите, членуващи в кооперациите и милиардите собствени средства, натрупани в същите, в цъфтя свет — са яркото доказателство на това. Обаче, нито с някога преставали, нито днес с престанали, нито някога ще престанат борбите, около кооперацията, на егистичното начало в човка. Едва ли има кооперативна формация, която да не ги е изживяла. Изживяха я редица кооперативи в града ни. Изживяхме ги и ние.

Съюзът е учреден на 4. VII. 1934 година. Със формирането на Районния Съюз в града ни, дейността на кооперативите от околията навлиза в нова фаза. А обстоятелството, че околията ни е бедна и че на много места производството съвсем не отговаря на местните почвени условия, а нъжда е застъпено производство, диаметрално противоположно на силата и качеството на земята, определя значението на една дирижираща централа на кооперативите. Кому е неизвестна традиционната упоритост за нововъведенията на нашия селски стопанин? Не е ли сливенската, може би най-бедна околия, която се нуждае от промяна на производството си с по-продуктивни и подходящи на почвените условия земеделски култури? И ако от редица го-

дини агитациите на агронома не помагат следствие липсата на пазари, то кооперацията именно тази страна ще застъпи — ПЛАСМЕНИТЕ. По този начин кооперацията се явява единствен властен орган, който ще успее да трансформира производството и да създаде благоденствие на околията.

За да се тласнат, обаче, кооперативите към истинското им предназначение — ДИРИЖИРАЩИ СТОПАНСКАТА ПОЛИТИКА НА ДАДЕНА МЕСТНОСТ — необходим е център — ЕДНА ПРОСВЕТНА ВОЛЯ. Ето това цели Районния съюз на кооперациите в Сливенска околия — ПОВДИГАНЕ ПРОИЗВОДИТЕЛНАТА СИЛА НА ЗЕМЕДЕЛЕЦА — СТОПАНИН ОТ ОКОЛИЯТА, подобрене икономиката на селото и града.

Затова Районият съюз на кооперациите очаква подкрепата на будното гражданство.

Г. Михайлов

Обиколни билети по

Б. Д. Ж.

Ж. п. гара Сливен издава до края на м-ц септември обиколни билети през Бургас и Варна, важащи за пътуване 30 дни от датата на издаването. Със тия билети имаме следните комбинации:

1. Сливен — Бургас — Варна (със параход) — Сливен 216 лв. трета класа 326 лева II класа,

2. Сливен, София — Варна Бургас — Сливен трета класа 275 лева и втора класа 413 лева.

3. Сливен, София — Лом Русе (със параход) Варна, Бургас — Сливен трета класа 296 лева и втора класа 444 лева.

Може и в обратна посока по същата път.

Прекъсване с тия билети може само в Бургас — Варна Русе, Лом и София. Такива билети се издават два часа преди тръгването на влака.

Бано Драганов — полковник о. з.

КАКЪ Е ФОРМИРАНА ЧЕТАТА НА ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ

(По случай предстоящото осветяване на паметника в Сливен)

В края на м. март 1860 г., през една студена, тъмна нощ, Хаджи Димитър цълува ръка на майка си и се заклева, че отива не за тежки печалби а за свободата на окаяния си народ. Майката — героиня, съсълзи на очи, цълува челото на своя 20 годишен син и му призовава Божият закрила. Синът — бжедият воевода, поема из Балкана, влиза в четата на Панайот Хитов и шета из Шуменско, Търновско, Пловдивско, Еленско, Сливенско, Котленско, Габровско, Сръдногорие и Сакара. В 1863 г. х. Димитър става знаменосец на четата и отива в Сърбия. Отг. Българ бива изпратен в Ромъния да събере чета и се съедини с П. Хитов, за да повдигнат възстание в България.

В Букурещ х. Димитър се среща с Раковски, който го изпраща с 20 души за Търново. Тази акция не успява. Х. Димитър се връща пак при Хитов. До 1866 г. х. Димитър през лятото минава

в България с разни чети, а зиме прекарва в Букурещ и други ромънски градове. В 1866 г. се образува Централния революционен комитет. Тогава започва системна революционна дейност. Срѣд разногласие за избор на срѣдства за борба, х. Димитър пълва старата си птисни: възстание и съч надъ потисниците.

През 1866 г. се формира една по-голяма чета с участие на х. Димитър, Караджата и дѣдо Желю. Четата се обучавала в една гора до Плоещ. Минала Дунава и е действувала главно между Троян и Златица. По после се явил разногласия и тя се раздѣля на три, под командата на тия трима герои.

Сава Раковски в това време изработва и напечатва Закон за четите. Всѣки четникъ полагал клетва, като се отказвалъ отъ всѣки пороци и обещаващъ пълно послушание и дисциплина.

На 17 май 1867 г. воевода Филип Тотю минава Дуна-

ва при Свишовъ с 85 момчета, но до като стигне до село Върбовка, бива окончателно разбитъ и принуденъ да се върне назадъ.

В края на м. юний с. г. минава втора чета, водена от воеводата Панайотъ Хитовъ от Сливенъ, съ байрактаръ Василъ Левски.

Всѣки тия чети дадоха добро начало. Тѣ напомниха на свѣта, че има поробени българи. Но това предизвика репресалии отъ страна на турците. Много хора увиснаха на бесилките Хиляди други избѣгаха въ Влашко. А отъ Сърбия бѣха прогонени, по искане на турците, всѣки наши комити. И х. Димитър и Стефанъ Караджата пристигатъ въ Влашко голи, боси, гладни, жадни, немилни недраги.

Въ това време Раковски съставя планъ за една по-голяма дружина, която да мине Дунава и да извика народа къмъ възстание. Въ България нѣма ло комитети и осъществяването на акцията бѣ много трудно. Освенъ това на 15. X. 1867 умира Раковски и реализирането на плановете още повече се затруднява. Всѣки отхвърлялъ трудната задача да формира една голѣма бойна дружина и да поведе на решителна борба.

Сътази именно голѣма задача се наема безстрашниятъ, решителенъ и смѣлъ войвода Х. Димитъръ Асеновъ отъ гр. Сливенъ, подпомогнатъ отъ неговите другари Стефанъ Караджата и Ванката Христовичъ. Тия смѣлчаци се решаватъ на борба за свобода или смъртъ.

Х. Димитър, потомъкъ на старите боляри Асеновци; Ст. Караджата, потомъкъ на Момчилъ войвода и Ванката Христовичъ отъ Габрово, поручикъ отъ руската армия — трима герои, трима юнаци, трима военачалници — полководци, трима велики и, които първи въ нашата нова история успѣха да организиратъ, обучатъ и водятъ редовенъ брой 128 души храбърци и да се биятъ съредовна турска армия отъ Дунавъ до Бузлуджа и обезсмъртиха имената си.

Въ това време, въ Влашко, сѣ избѣгали отъ турските насилила много събудени българи. Бѣха дошли и хѣшоветъ отъ Сърбия. Отъ тия прокудени синове на майката-родина нашите войводи почнаха да събиратъ своите четници. Въ Букурещъ и Браила почва трескава дейностъ. Въ Букурещъ е Централния комитетъ. Въ Браила е бунтовническото гнѣздо на С. Раковски, въ домѣтъ

на сливенеца Паскаль.

Кръмата на Паничковъ става свѣрталище на Х. Димитъръ, Ст. Караджата, дѣдо Желю, Киро Тулешковъ, Никола Странджата, Райко Ил. Блъсковъ, Тодоръ Пѣевъ, Хр. Ботевъ, Ив. Драсовъ, Стоянъ Заимовъ и др. хѣшове и писатели. Браилчанката Султана Русева изработва знамето на Стефанъ Караджата на зеленъ коприненъ платъ съ разяренъ лъвъ отъ дветѣ страни и съ надписъ отъ едната страна: „За вѣра и независимостъ“ а отъ другата „Нарождѣ, мили братя!“

Градище, Плоещъ сѣ взема живо участие въ подготовката. Тукъ е имало 5—6000 българи сливенци, нѣкои отъ които доста заможни. Тамъ се е говорело само български и е било любимо мѣсто за зимуване на Х. Димитъръ и Странджата. И другите крайдунавски градове, като Галацъ, Турно Северинъ и Турно Магурели и пр. помагали на бунтовното българско дѣло. Но въ нѣдвечериего на 1868 год. най-големиятъ роля се падна да играятъ двата града — Букурещъ и Гюргево. Въ Букурещъ бѣ Тайниятъ Централенъ револ. комитетъ. Тукъ въ хотелъ „Симонъ“ Х. Димитъръ и други войводи слизали и приемали своите приятели. (Следва)

НАШАТА ДУМА

Дългът на сливенци

Сливенци имаха много основания да водят борба за защитане достойнството на града, за възвръщане на отнети учреждения, за откриване на нови учреждения. И никоя обективна мисъл не можеше да отрече правото на тридесет и две хилядни град да заеме отреденото му място — място между градовете от първата редица.

Правителството направи първата решителна крачка към задоволяване законните искания на гражданството. Ние сме уверени, че Сливен ще получи и други придобивки. И няма да мине много време.

Сливенското гражданство, обаче, трябва да осъзнае своя дълг. Ролята, която има да играе Сливен, налага едно преустройство на града. Водът на този град трябва да отговаря на предназначението му — естествен военен, духовен, административен и културен център на областта.

Предстоят големи тържества в края на м. септември. В Сливен ще дойдат гости от цялата страна. Между тях може би ще бъдат и първите граждани —

Т. В. Царя и Царицата. Без друго ще дойдат членовете на правителството. Пред тия големи и скъпи гости, Сливен ще трябва да се отсрамва. Ние подканяме гражданството, още от сега, да изпълни своя дълг. Ние подканяме гражданството, още от сега, да изпълни своя дълг. Ние подканяме всички ония замислени родители, чиито деца са учили или учат в Сливенската девическа гимназия, да образуват фонд за ограждане на тая гимназия, защото е срамно да се търпи сегашното положение. Ние подканяме собствениците на недовършените постройки в центъра на града да изпълнят своя граждански дълг — да завършат сградите.

Гражданският дълг е ценно качество и ние ще отбележим, с радост, проявите му. Ако, обаче, съзнанието за дълг към родния град, още не се е пробудило, общинската власт ще трябва да влезе в ролята си и да упражни своето право на принуда.

„Изтокъ“.

Хайде на среща!

Да знаят нашите сливенци, да знаят — ама не знаят, защото градът им е дошел до незавиден хал. Да знаят, наш сливенци! Вън от родния, каква носталгия ни е обзела към родния Сливен, към неговите ненагледни Балкани, към неговото трудолюбиво население, към хайдушката му пѣсен? Как ни са се приели вкусен кравешки бѣл, сладък мискетъ, най-вкусните в страната сливенски милинки с бирекъ и огненна шевка при чомлекъ кебапъ? На тиферичъ, как ни се провиква вътрѣ Селишка сиргия, гуляе въ Тунджанска ада, хваща прилѣпъ въ Змеевитъ дупки? Как ни се слушагъ хайдушките пѣсни на Хитовъ и Чинтуловъ, който нѣкога, съчиняваше и пѣше задъ

гърба на Сливенския каймак — миня? Как ни се ще да споделим близката на Сливен „Хайдушка планина“ и сеприобщимъ съ духовете на народните ни войводи и хайдути: Кочарчевъ Кара Сѣби, Георги Мамарчевъ, Раковски, Хаджията, Караджата, Левски, Таню, Филипъ-Тою, Хр. Ботевъ, Стойлъ и пр. които се считатъ нѣкакъ задлѣжени винаги въ тая планина да взематъ „Тербе“ по хайдутство и четничество при войводигъ хайдути — Хитовъ и Георги Грънкий?

Какъ ли ще лѣкуваме ревматизъмъ, ломбаго и ишиасъ, като не споделимъ, далеко познатитъ въ Турската империя, лѣковити сливенски бани, които лѣкаритъ ни още се свенятъ да рекламиратъ далеко изъ българската земя?

Много и много ни свързва съ родния Сливен, но какво да се прави, когато никой не се сеща да ни покани на среща другарска, приятелска и родна?

Сега, по случай освещаване паметника на сливенските великани — народни будители; на най-великия, най-храбрия и честенъ български войвода ХАДЖИЯТА, комуто Ботевъ, посвети ненадминатото си по стилъ и идеализъмъ стихотворение, а най-големия му гонител и противникъ — Садъкъ паша, писа: — „Той умрѣ герой, както умирагъ героитъ“, — мислимъ, дължността се налага на Сливенското икономическо дружество да покъни на задушаване среща, всички сливенци и сливенки, живущи вън отъ Сливенъ. „Братъ брата не гледа, но тежко е, който го нѣма“.

Подобно срещитъ на Търновци, Севлиевци презъ тая година, съ пѣтуване при 70% намаление по Б. Д. Ж. може да се уреди подобна среща на сливенци. Това ще бѣде гостоприемна седмица на Сливенъ. Срещата може да има стопански характеръ, като въ нея се уреди събрание и чете рефератъ върху петгодишния стопански планъ по културно и стопанско въздигане на Сливенъ и отъ събранитъ свѣрхтакси отъ ж. п. билети се посрещнатъ разносцитъ по срещата.

А да се даде по голѣмъ културенъ блѣсъкъ на тържеството, освенъ замислената индустринно-занаятчийска изложба, може се положи началото на замисления презъ миналата година, Текстиленъ музей — единственъ въ Ориента, като вътрѣ сбиркитъ му, изложени въ неизползваната до сега тържественна зала на градския домъ, се постави готовия макенъ на създателя на българската индустрия — Добри Желѣзковъ Фабрикаджия. Такъвъ музей може лесно и бързо да се създаде, само трѣбва желание, постоянство и вѣра.

А при такива качества на сливенското гражданство, ний вѣрваме да постигнемъ всичко, за което днесъ сливенци блѣнуватъ, а главно — да бждемъ вкупомъ поканени на тържеството — да видимъ роденъ градъ, приятели, другари и роднини, и се порадаваме на културните придобивки на родния Сливенъ. До виждане!

Нѣколко сливенци.

Сливенско българско училищно настоятелство

Обявление № 175

Известяватъ се интересуващите, че училищното настоятелство търси да наеме за нуждитъ на основнитъ училища за презъ 1935/36 учебна година (отъ 1 септември 1935 г. до 31 августъ 1936 г.) три стаи, отъ които две стаи въ района и близко до III прогимназия и една стая въ района на първоначалното училище „Антонъ Ивановъ“ — Клуцохоръ.

Желающитъ да отдадатъ подъ наемъ стайтъ си да подадатъ заявление до Училищното настоятелство най-късно до 4 септември т. г.

гр. Сливенъ, 26 августъ 1935 г.

Отъ настоятелството

Бѣленско общинско управление — Сливенска Околия

Обявление № 2280

Известява се на интересующитъ се, че въ седми-ченъ срокъ отъ публикуване настоящето ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на галиванизирани трѣби и др. водопроводни материали, мѣстно производство, за водопровода въ с. Новачево съ девизна стойностъ 40,000 лв. франко Сливенъ. Оферирането ще стане въ проценти безъ дробни транспорта навлото, публикацията, герба, разноси по договора и пр. ще бждатъ за смѣтка на наемателя.

Залогъ за правоучастие е 8% върху девизната стойностъ.

Тържнитъ книжа са на разположение въ общинската канцелария и могатъ да се видятъ всѣки присѣстителенъ день и часъ: закона за Б. О. П. е задължителенъ.

с. Бяла, 29 августъ 1935 г.

Отъ общината

ПЪРВОКАЧЕСТВЕННА

отленала сунгур-ларска гроздова ракия, козе сирене, релкамни хармани цигари „АРАПЧЕ“ — I, II и III качество при СТЕФАНЪ АНДРЕЕВЪ, бившъ „Мухтаровъ дюкянъ“.

2-5

Продава се КЪЩА

въ центъра на града, на ул. „Драгоманъ“, № 6, съ три стаи, кухня и перална, всичко 300 кв. м.

Справка печатница „Балканъ“.

Димитъръ Ст. Казака отъ Сливенъ

(Втория знаменосецъ на Ботевата чета)

(Продължение отъ бр. 47.)

Отъ София съ такси отидохме до с. Кремиковци, манастира и при паметника. Разпитахме живи свидетели на тогавашнитъ събития, като попъ Стаменъ 84 год. и др. Ценни сведения отъ чуто, отъ дѣдо и баща внукътъ на тогавашния манастирски магеръ Геко Палевъ, който въ общитъ сказания се очерта, като най-свѣтъль образъ отъ селскитъ хора презъ тогавашнитъ събития.

Сжщиятъ даде по късно показания и на ония, които сж били живи свидетели при мжченията, изваждане очитъ и съсичането на героя и които сж го закопали.

Отъ тѣхъ събранитъ сведения събитията се редятъ въ следния видъ.

Започваме съ Геко Палевъ, който въ своитъ действия и замисълъ се очертава въ стилъ на Левски. На младини той е тухларъ въ Ромжния. Билъ е въ връзки съ хъшовегъ и обхванатъ отъ тѣхнитъ идеи за борба и възстание. Заболѣлъ

и се завърналъ въ роденъ край, гдето за поправка станалъ манастирски магеръ, а може би съ широкъ смисълъ, да бжде въ услуга на възстаницитъ е сторилъ това.

При него, като манастирско шилигарче е билъ и синъ му Симеонъ, тогава на 15 — 16 г., а сега покойникъ.

Една майска утринъ Симеонъ прибѣгналъ уплашенъ при баща си и му казалъ, че видѣлъ въ манастирската гора хора, облечени въ черкезки дрехи. Баща (Геко) му казалъ да отиде да види добре какви сж, колко сж и да дойде да му каже.

Като отишелъ наново, малкиятъ Симеонъ се уплашилъ, поелъ да бѣга, но единъ отъ тѣхъ му извикалъ по български да чака и той останалъ. Запита ли го: този ли е Кремиковския манастиръ? Какви хора има и тамъ ли е Геко Палевъ, манастирскиятъ магеръ?

Когато момчето казало, че е неговъ синъ, възстаницитъ се

много зарадвали и му казали, да съобщи на баща си, че го викатъ „народни хора“.

Отишелъ при възстаницитъ, които отъ 3 дни не били яли. Геко имъ донесълъ по „шепа хлѣбъ“, наквасенъ въ оцетъ. Следъ, като му разправили всичко, той оставилъ възстаницитъ въ гората да си починатъ и обещагъ вечерта да ги прибере въ манастира за да не ги забележатъ манастирскитъ падари — турци.

Возстаницитъ вечерта, въ манастирската магерница заварили хубаво ядене и отлично гостоприемство.

Не минали 5-6 дни и турцитъ подушили, че въ манастира се криятъ комити. Дошли да правятъ обискъ. До като игуменътъ Авксентий и калугера дѣдо Исая се разправяли съ тѣхъ, Геко съобразилъ всичко за да спаси юнацитъ, манастира и селото. Той ги накаралъ да се качатъ на тавана на съседната стая и да бждатъ готови за всѣка евентуалностъ.

Предупредилъ ги, обаче, да не мърдатъ, до като той не имъ каже.

Следъ това, той затворилъ вратата и скригъ ключа. Наредилъ да се опекатъ две отъ най-хубавитъ агнета и прѣсенъ хлѣбъ.

Следъ това той отишълъ съ ключоветъ да отваря на турцитъ — да видятъ и прегрѣсватъ изъ стайтъ. Геко не бързалъ. Той каралъ заптиитъ да се кахтерятъ по таванитъ и думалъ: „Царски хора сте, трѣбва на всѣкаде да видите и разберете, че въ манастира нѣма мѣсто за царски душмани!“

Дълго той ги развеждалъ по манастирскитъ одаи, а когато агнетата се опекли Геко ги довелъ и въ магерницата.

Указало се обаче, че ключотъ не „уйдсватъ“. Бре, този ключъ не става! Е добре другъ да опитаме! — Четрети, четвърти все не ставатъ... Започнало едно едно лудотичане за ключове. По едно време Геко се провиква:

— „Абе, я донесете едно дърво да изкъртимъ вратата. Тукъ царски сж дошли царски душмани да търсятъ и трѣбва да видятъ, а че да ги нахранимъ съ каквото Господъ далъ! — А яденето отъ кога е готово!“

Донесли едно дърво и Геко започналъ да удра, но здравата врата не се подава. „Бре, дайте друго — по-дебело дърво“, крещи Геко, а турцитъ насѣдали около софрата изгладнели, станали нетърпеливи.

„Оставете бѣ холанъ — не праветъ зянь вратата!... Ний

разбрахме, че нѣма лоши хора тукъ!“... По овикналъ се биолокъ-башията...

Когато угощението се свършило — турцитъ били съвършено пияни. Тѣ смѣтали мисията си за приключена, оставили постъ въ манастира и си заминали.

Всички си отдѣхнали!...

И момчетата разбрали, че при това придвижване на войски и башибозуци и при опасноститъ отъ предателство, оставането имъ въ манастира е не възможно и че тѣ могатъ живи да бждатъ заловени, ако не отидатъ на по безопасно мѣсто — къмъ Лозенския балканъ, задъ Ново-селци.

Но какво да се прави съ болния и раненъ Дим. Казака, който не можелъ да се движи? — И на този въпросъ разрешението далъ пакъ Геко... Той съобразилъ, че денемъ Димитъръ може да се крие въ една хралупа на манастирската гора, а нощемъ ще се покрива съ сѣно въ яслитъ...

Вечерта четирмата другари и Геко били при „жива раздѣла“... Тѣ уговорили какво ще казватъ, въ случай, че нѣкой отъ тѣхъ бжде заловенъ.

По късна доба, Геко извелъ тримата, далъ имъ нужнитъ наставления и ги насочилъ

ХРОНИКА

Лъчебница „Киро Стефанов“ в София.

„Изпуснатит“ 1000 англ. лири за старопиталище в Сливен, както е известно, бѣха предадени на Столичната община за постройка на лъчебница на името на покойния Киро Стефанов. Софийските вестници съобщават, че е назначена специална комисия, която ще реализира постройката. Лъчебницата ще включва и аптека, съвещателна станция и амбулатория. Ще има и душова баня.

Ползуваме се от случая да забележим, че наследниците на Киро Стефанов избраха най-неполучливата формула да изразят своето неодобрение от една постъпка на един човек, па бил той и първия гражданин на Сливен...

ВОДАТА в градския водопровод катастрофално намалява. В следващит броеве ще печатаме диаграми за системното намаляване на водата, в връзка с изсичането на горит.

ЧЕРКВАТА „Св. Димитър“ е започнала направата на тротоарит си, както около черк. ограда, така и около черковнит дюкяни.

Поздравяваме н-вото за провяеното съзнание.

ЦЕНРАЛНИЯТ площад започва да придобива по добър вид: Лесеновата маза се събира, правят се тротоари, новата митрополия е изградена. Желано е, преди тържествата, митрополитската сграда да бъде измазана и оградена, а мѣстото на бивш. Никифоров дюкянъ разчистено или прилично заградено, а не с изпочупени дѣски, както е сега.

НА ПРИВЪРШВАНЕ е павелиона на О. С. Б. З. К., където ще става приемането на грозде за износ. Намира се на северната страна на ж. п. влагалище.

ЗА ПРОУЧВАНЕ положението и състоянието на кооперативнит винарски изби в страната е назначена специална комисия при Б. З. К. банка — въ състав: н-къ архитек. отдѣление, инспектор — експерт Д. Овчаров и директорит на съответнит банкови клонове. Намѣрението на банката е да откупи тия изби и след това да ги отдава на винар. кооперации при изгоден наем.

ОБЛАСТНИЯТ земеделско-стопански директор г. А. Сюанов е прекарал отпуската си на Сливен-киг минерални бани, като е използвал случая да обиколи околнит села и да се запознае с района. Сжиятъ, с сждействието на окол. управител — г. х. Димитров е свикал на конференция, завчера, в Общинския дом, селскит кметове, пред които е набелязал мероприятията, които ще се провеждат през идната земеделска година.

НА 28 Т. М. в с. Кермен е станало полагаането основния камък на новата модерна училищна сграда. Благодарение положенит грижи и добрата организация, полагаането камък, от един официален акт, се е привърнало на един истински културен празник. Поздравяваме Керменци с хубавата придобивка.

ИЗПРАТЕНИ сж квитанции до ония наши абонати, които живѣят в градове, където нѣмаме инкасатор. Редакцията моли абонатит да не я обременяват с излишни разноски и да внесат сумата на раздвача.

ДИМИТЪРЪ СТ. КАЗАКА

(продължение от 3 стр.)

Въ рани зори тѣ били изнивит на черкезкото село Мусачево. Забелязал ги един циганин — говедар и съобщил въ селото. Дигнала се потера и започнала една дива гонидба и пукотъ... Един от тримата паднал убит. Черкезит се улисали около него и другит двама се отскубнали.

От тук дирит им се губят... Според попъ Стаменъ: тѣ сж се укрили въ Илиенския манастир, дето сж били предадени от егумена и заклани, а според Петъръ Маноловъ: „Какво е станало с двамата знае Стоянъ Агата от Мусачево“.

Загадката ще реши надписа върху паметника на убитит въ Илиенския манастир.

Знае се, обаче, че една вечер след освобождението, двама души замръкнали въ манастира и сутринта предателя игуменъ бил намѣренъ закланъ. Въротно сжиятъ сж ходили и въ Креиковци за да прочетат присждата и на тамкашнит предатели, обаче Гeko не позволил...

У убития черкезит намѣрили хлѣбъ. Съмнявайки се че нѣкой от селото ги е прикривалъ и им е далъ хлѣбъ — тѣ тръгнали от къща въ къща да сравняват хлѣба... Намѣрили сжщо такъв хлѣбъ у един българин, който връщайки се от Свищовъ минал през Креиковския манастир бил си изпросил хлѣбъ... По такъв начин дирит на хлѣба били открити.

На другия ден турцит били пак въ манастира. Тѣ искъртили зжит на калугера дѣдо Исая и искали от него да им предаде „царскит душмани"... Той им казал, че въ манастира такива нѣма, а тѣ му посочили хлѣба и му казали: „Кой им е далъ този хлѣбъ?... Дѣдо Исая посочил, че Гeko се занимава с тази работа.

Повикали Гeko, а той смилено отговорил: „Ефендим — хлѣба е нашъ... От него ний даваме на всѣки заксянал пжтник — бил турчинъ, циганин, или българин. От него ще ядете и Вие!... От где да знаемъ, кой е взелъ хлѣба и го е далъ на царскит душмани?“

Турцит обискирали манастира и нищо не намѣрили. На сутринта тѣ изкарали цѣлото мжжко население на Креиковци и организирали пре-

търсване на манастирската гора. Тѣ заплашили, че който се направи на „къоравъ и будала“ и не види... ще му бждат избодени очит...

Намѣрили се двама българи — предатели: Велко Фобукски и Стойко Ил. Петроновъ. Тѣ открили Димитра въ хралупата и се развикали от удоволствие, че най-послегооткрили ще получат „аферимъ"... Изкарали го от хралупата, взели му оржжието и го завързали. Той им се молил да го оставят да избѣга въ близката гора, но тѣ не искали и да чуят... Според попъ Стаменъ, дѣдо Анто Стойковъ, тогава 30 годишенъ, препорчалъ на Димитра да се предаде, защото бюлюкъ башията обещал, че при такъв случай, нищо не ще му направят, а според показанията на дѣдо Спасъ Стойковъ 85 год.: —

„Братъ ми Анто думалъ (кога?) на Димитра, да вземе пушката и убие, ако нѣкой поиска да го улови. Той му казал, че е боленъ и нищо не може да направи. Той отиде спокойно при Магичъ Ага. Бюлюкъ башията сж още две заптиета... и после го закараха къмъ дола. Тамъ падаря турчинъ му извърте очит с ножъ и той изписка жалко Азъ бѣхъ на 25 крачки. Дожаляе ни на всички и заранихме сълзи, но не можахме да му помогнемъ. Следъ това Мехмедъ пждаря извади ятагана и сж единъ замахъ му отсѣче главата. Тя се търкулна по стрѣмното въ водата, която я повлече надолу. Следъ това Маличъ ага каза да го погребемъ. Братъ ми Анто и други изкопаха гробъ и го погребяха“...

Други свидетели разправят, че турцит, недоволни от отговорит на Димитра, го подложили на адски мжчения. Постава ли клечки под ноктит му, рѣзали му ушит, бодели очит му и пр. Тѣ го питали: от где е дошъл и кога, кой му е далъ хлѣбъ, опинци, колко дена се е крил въ манастира и пр., а той отговарял: „Снощи се довлекохъ въ гора. Вчера единъ човекъ ми даде хлѣбецъ“ и нищие име не споменалъ, никого не издалъ.

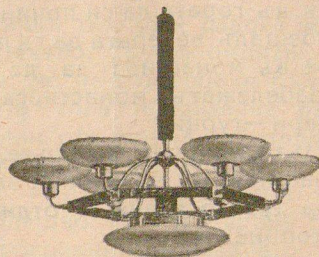
Ядосанъ от тия му отговори — единъ турчинъ стрелялъ върху му, обаче, той не падналъ. Тогава бил звѣрски насѣченъ тамъ гдето днесъ стърчи осиротѣл паметникъ за него. П. Гевгаловъ

СЪ ПОСЛЕДНИТ сждийски промѣни сж повишени и засегнати следнит наши съграждани сждии: В. Василевъ-членъ на Пловдив. Апел. сждъ, се назначава подпредседател сждия сждъ; Б. Костовъ-членъ на Софийския Апелтив.сждъ—за подпредседател на сжсия сждъ; В. х. Христовъ председател на Пловдивския областен сждъ-за членъ на Пловдивския Апелтив.сждъ; Панайотъ Димитровъ—Бургаски сждия следовател за Подпредседател при сжсия сждъ Симеонъ Минчевъ подпредседател при Бургаския Областен сждъ за подпредсед. при Ямболския обл. сждъ.

НАЛАГА се довършване на пжтя Сливен—с. Бѣла преди настѣпване на зимата, тъй като лошит пжтища въ Балкана откъсват населението на тоя край, от града почти презъ цѣлия зименъ сезонъ.

ДОПУСНАТИ сж печатни грѣшки въ хрониката на миналия брой: вмѣсто Топузановъ да се чете Топузовъ, вмѣсто Д-ръ Д. Минновъ да се чете Д-ръ Д. Минковъ.

Електр. Полюлеи

Нови модели, красиви и солидни на конкурентни цени при П. КАМБУРОВЪ тел. 51

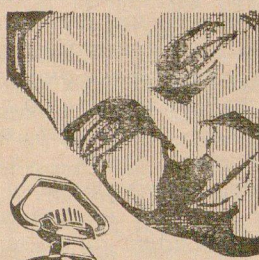
СЛИВЕНСКИЯ Народен хоръ започва редовнит си спѣвки от 2 септември въ „Зора“.

ТЕАТЪРЪ „Зора“ от понеделникъ 2 септ. представя „Не се влюбвай въ менъ“ сж свѣтоноизвестния танцоръ Жоржъ Рафтъ. Срѣда 4¼ часа дневно. От четвъртъкъ Марта Егертъ въ Мечтата на Щонбрунъ.

ПИАНО

подъ наемъ или за покупка се търси

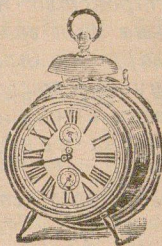
Споразумение въ редакцията — печатница „Балканъ“

Часовници ржчни и днебни

системи: „ЗЕНИТЪ“ (Царя на часовницит), „Ралко“, „Рокай“, „Актосъ“, „Овидъ“, златни „Мовадо“, бодилици разни системи, стенни и други.

Сжщо очила с рамки, само рамки разни форми и свѣрметри. Цени умѣрени. Ще намѣрите въ магазина на Д-ръ Б. Ангеловъ ул. „6 септември“ № 14

ТЪРСЯ ПЪРВА ИПОТЕКА

300—350 хиляди лева

При най-добри условия: висока лихва, 3 месечни посочени погашения, 5 годишенъ срокъ и сигурна гаранция недвижимъ имотъ, надъ 600 хиляди лева

Предложения редакцията

2—2

ОБУЩА ПО ПОРЖЧКА и ГОТОВИ ПРИ ДОСЮ РАЙКОВЪ

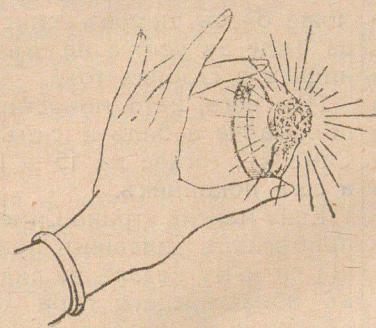
НА УЛ. „ВЕЛИКО-КНЯЖЕВСКА“, ДО МАГАЗИНЪ „МАРИЯ ЛУИЗА“

КЖЩА ПОДЪ НАЕМЪ 3 стаи и мутвакъ

сж електрическо освѣтление на улица „Капитанъ Мамарчевъ No 10.

ЗЛАТАРСКО АТЕЛИЕ

Ил. Ивановъ & П. Щилияновъ

се премести на сжщата улица „С. Раковски“ 26 срѣщу стария си дюкянъ

Изработва по поржчка разни златни, сребърни и други накити, Разполага и сж готови такива, маркирани отъ държавата.

Купува разни стари златни и сребърни украшения, на най-високи цени.

Сливенското Общо Търг. Д-во съобщава, че от днесъ магазинитъ ще бждат отворени:

Сутринъ отъ 7½ ч. до 12½ часа.

Следъ обѣдъ отъ 15 до 19 часа.

Магазинитъ за продажба на съестни продукти:

Сутринъ отъ 7 до 1 часа.

Следъ обѣдъ отъ 4 ч. до 9 часа.